

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Краснораменський Андрій Ігорович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність):

1) положень Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України), а саме:

– частини другої статті 4, відповідно до якої у випадках, встановлених законом, до суду можуть звертатися органи та особи, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб або державних чи суспільних інтересах;

– частини другої статті 5, відповідно до якої у випадку, якщо закон або договір не визначають ефективного способу захисту порушеного, невизнаного або оспореного права, свободи чи інтересу особи, яка звернулася до суду, суд відповідно до викладеної в позові вимоги такої особи може визначити у своєму рішенні такий спосіб захисту, який не суперечить закону;

– частини третьої статті 13, відповідно до якої учасник справи розпоряджається своїми правами щодо предмета спору на власний розсуд. Таке право мають також особи, в інтересах яких заявлено вимоги, за винятком тих осіб, які не мають процесуальної дієздатності;

– пункту 2 частини першої статті 165, відповідно до якого суддя відмовляє у видачі судового наказу, якщо заяву подано особою, яка не має процесуальної дієздатності, не підписано або підписано особою, яка не має права її підписувати, або особою, посадове становище якої не вказано;

– пункту 1 частини четвертої статті 185, відповідно до якого позовна заява повертається у випадках, коли заяву подано особою, яка не має процесуальної дієздатності, не підписано або підписано особою, яка не має права її підписувати, або особою, посадове становище якої не вказано;

– пункту 1 частини першої статті 257, відповідно до якого суд постановляє ухвалу про залишення позову без розгляду, якщо позов подано особою, яка не має цивільної процесуальної дієздатності;

– пункту 1 частини п'ятої статті 357, відповідно до якого апеляційна скарга не приймається до розгляду і повертається судом апеляційної інстанції також, якщо апеляційна скарга подана особою, яка не має процесуальної дієздатності, не підписана, або підписана особою, яка не має права її підписувати, або особою, посадове становище якої не зазначено;

2) положень Закону України „Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку“ від 29 листопада 2001 року № 2866–III (далі – Закон № 2866).

На думку автора клопотання, оспорювані положення ЦПК України не відповідають вимогам статті 1, частини другої статті 3, статей 8, 19, 21, 22, частин першої, другої статті 24, частин першої, другої статті 55, частини першої статті 64, пункту 1 частини першої статті 92, пунктів 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України, а оспорювані ним окремі положення Закону № 2866 та цей Закон в цілому суперечать вимогам статей 1, 8, частини першої статті 19, статей 21, 22, частин першої, другої статті 24, частин першої, четвертої статті 36, статті 40, частини першої статті 41, частини першої статті 55, частини першої

статті 64, частини першої статті 67, частини першої статті 68, пунктів 1, 7 частини першої статті 92, частини першої, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України.

Автор клопотання вважає, що застосування судами оспорюваних положень призвело до порушення його конституційного права на отримання обґрунтованого остаточного судового рішення.